

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 62Csp/154/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125211456
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mikulová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7125211456.1

Uznesenie

Mestský súd Košice, v spore žalobkýň: 1. A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, A. – D., 2. B. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, A. - D., obe zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47234466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: D&M Brokers Group s.r.o., IČO: 46305424, so sídlom Letná 33, Košice, o zaplatenie 8.000,- eur a o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t a k t o

rozhodol:

I. Súd zriaďuje záložné právo na finančné prostriedky nachádzajúce sa na bankovom účte č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenom v spoločnosti Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36854140, so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, patriace žalovanému, a to do výšky pohľadávky žalobkýň 8.000,- eur uplatnenej v konaní o primerané finančné zadostučinenie vedené na Mestskom súde Košice pod sp.zn. 62Csp/154/2025.

II. O nároku náhradu trov konania bude rozhodnuté súdom v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Dňa 08.07.2025 bola súdu doručená žaloba žalobkýň, ktorou sa domáhajú zaplatenia sumy 4.000,- eur pre žalobkyňu v 1. rade a 4.000,- eur pre žalobkyňu v 2. rade titulom primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) s poukazom na § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 06.04.2009 právny predchodca žalovaného, t.j. F. C., uzatvoril so žalobkyňami ako spotrebiteľmi zmluvu o pôžičke a dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, resp. im dal na podpis aj rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka, keďže spôsobila hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľov. Na podklade tejto rozhodcovskej zmluvy bolo žalovaným iniciované rozhodcovské konanie, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok rozhodcu JUDr. Ing. Jána Bištu v Košiciach sp.zn. RR 15/2011 zo dňa 22.12.2011. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.02.2012 právny predchodca žalovaného postúpil predmetnú pohľadávku žalovanému, ktorý inicioval voči žalobkyňami exekučné konanie. V tomto exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov sp.zn. 12Er/847/2012 bolo vydané uznesenie dňa 14.02.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.03.2025, a ktorým bola exekúcia zastavená s konštatovaním, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého bolo vedené exekučné konanie, nulitným právnym aktom. Takto došlo podľa žalobkýň k porušeniu ich práv konaním žalovaného a vznikol im voči žalovanému nárok na primerané finančné zadostučinenie, ktorého sa v tomto konaní domáhajú.

2. Žalobkyne následne dňa 09.07.2025 doručili súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadali, aby súd zriadil záložné právo na finančné prostriedky nachádzajúce sa na účte žalovaného vedeného v Československej obchodnej banke, a.s., a to do výšky pohľadávky žalobkýň uplatnenej v konaní o primerané finančné zadostučinenie vedené pred Mestským súdom Košice pod

sp.zn. 62Csp/154/2025. V tejto súvislosti poukázali na to, že tunajším súdom už bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie na finančné prostriedky na účte žalovaného vo vzťahu k pohľadávke žalobkyní spočívajúcej v nároku na náhradu trov konania v konaní vedenom pod sp.zn. 75Csp/100/2025, pričom súd sa stotožnil s argumentáciou žalobkyní týkajúcou sa potreby nariadenia takéhoto zabezpečovacieho opatrenia a nariadil ho uznesením zo dňa 29.05.2025.

Žalobkyne v ďalšom argumentovali tým, že žalovaný sa aktívne bráni, pričom jeho agresívna negácia práv žalobkyní a celková zlá skúsenosť žalobkyní odôvodňuje obavy žalobkyní z uspokojenia žalobou uplatneného nároku. Z dostupných registrov pritom vyplýva nepriaznivá situácia žalovaného.

Žalobkyne majú za to, že ich návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spĺňa všetky zákonné požiadavky na vyhovie: 1. osvedčenie existencie pohľadávky veriteľa, ktorá sa má zabezpečiť; 2. osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená; 3. preukázanie vhodného predmetu zabezpečovacieho opatrenia a 4. primeranosť zabezpečovacieho opatrenia. V súvislosti s prvou podmienkou žalobkyne poukázali na to, že v konaní vo veci samej si uplatnili nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000,- eur, pričom vzhľadom na odmietavý postoj žalovaného ako aj jeho nepriaznivú finančnú situáciu je možné vyvodiť, že k uspokojeniu pohľadávky žalobkyní nedôjde, a teda žalobkyne budú nútené vymáhať svoj nárok v rámci vykonávacieho konania. V súvislosti s druhou podmienkou žalobkyne uviedli, že aj táto je splnená, nakoľko žalovaný nemá žiadne zisky a tržby a je zadlžený. Táto skutočnosť vyplýva z verejne dostupných registrov, ako aj registra účtovných závierok vedených Ministerstvom financií SR. Žalovaný ako obchodná spoločnosť už 4 roky nevykazuje žiaden zisk a ani nárast tržieb, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie je 0,- eur a celková zadlženosť 89,64 %. Žalovaný tiež eviduje dlh voči štátu, konkrétne voči Finančnej správe SR vo výške 438,30 eur. Žalobkyne tiež poukázali na to, že aj voči spoločníkovi spoločnosti F. C. je vedených niekoľko exekučných konaní, čo má bezprostredne negatívny vplyv aj na chod spoločnosti.

Žalobkyne ďalej argumentovali tým, že žalovaný nie je v priaznivej finančnej situácii, a to aj napriek tomu, že mu boli poukazované plnenia vymožené od žalobkyní súhrnne vo výške 15.898,49 eur. Ponechaním plynutia času je preto viac ako pravdepodobné, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia môže dôjsť k ohrozeniu reálneho vymoženia pohľadávky žalobcov v exekučnom konaní. Bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia sa podľa žalobkyní dá očakávať ďalšie zadlžovanie žalovaného, čím by došlo k znevýhodneniu postavenia žalobcov a k obmedzeniu ich možností domôcť sa ochrany svojich práv. Obava z ohrozenia exekúcie v danom prípade podľa žalobkyní vyplýva už zo samotnej skutočnosti, že žalovaný si neplní svoje záväzky voči iným subjektom, a to aj voči štátu, ktoré v dostatočnej miere osvedčujú obavy žalobcov ohľadom ohrozenia exekúcie.

Čo sa týka predmetu zabezpečovacieho opatrenia, zo strany súdneho exekútora bola poskytnutá informácia o číse bankového účtu žalovaného, na ktorý boli poukázané prostriedky vymožené v exekučnom konaní vo výške 15.898,49 eur. Ide pritom o bankový účet vedený v G. H. B., I., pod IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na ktorom zrejme žalovaný disponuje finančnými prostriedkami, z ktorých by mohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky žalobkyní. Pritom ide nesporne o spôsobilý predmet zabezpečovacieho opatrenia. K otázke proporcionality žalobkyne uviedli, že nariadeným zabezpečovacím opatrením by došlo k obmedzeniu žalovaného v nakladaní s finančnými prostriedkami len v rozsahu žalobou uplatneného legitímneho nároku žalobkyní. Takéto zabezpečenie je preto potrebné považovať za primerané.

3. Žalobkyne na preukázanie dôvodnosti podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd predložili nasledovné listiny:

- konečné vyúčtovanie exekučného konania EX 986/2012 zo dňa 07.04.2025, z ktorého súd konštatuje, že pod sp.zn. EX 986/2012 sa na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša, Mlynská 16, Košice, viedlo exekučné konanie voči žalobkyniam, kde sa celkovo vymáhala pohľadávka vo výške 23.613,61 eur, pričom došlo k vymoženiu sumy 20.582,10 eur. Táto suma pozostávala z istiny – 12.000,- eur, úrokov z omeškania – 3.862,07 eur, trov oprávneného – 36,42 eur, trov exekúcie, kde odmena bola vo výške – 3.785,50 eur, odmena za zriadenie exekučného záložného práva – 33,19 eur, náhrada hotových výdavkov – 83,52 eur a DPH – 781,40 eur.

- list – odpoveď na žiadosť – zaslanie zo dňa 23.04.2025, z ktorého súd konštatuje, že súdny exekútor oznámil právnomu zástupcovi žalobkyní (povinný v exekučnom konaní EX 986/2012) číslo účtu oprávneného, kde boli poukázané vymožené plnenia E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX – D&M Brokers group s.r.o..

- výpis z portálu Finstat.sk k subjektu D&M Brokers group s.r.o., kde je evidované pohľadávka Finančnej správy voči žalovanému vo výške 484,30 eur ako daňový nedoplatok s uvedeným dátumom 18.06.2025,

tiež sa tu uvádza, že žalovaný dosahuje od roku 2021 výsledok hospodárenia 0,- eur, predtým rok 2020 275,- eur, rok 2019 119,- eur.

- uznesenie Okresného súdu Trebišov sp.zn. 12Er/847/2012 – 174 zo dňa 14.02.2025, ktorým bola exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom, Exekútorový úrad Košice, pod sp.zn. EX 986/2012 zastavená (výrok I.). Žalobkyne tiež pripojili aj doložku právoplatnosti tohto uznesenia zo dňa 01.04.2025, v zmysle ktorej toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.03.2025.

- výpis z portálu J., konkrétne z registra poverení na vykonanie exekúcie, z ktorého súd konštatuje, že voči F. C. sú vedené 4 exekučné konania v prospech rôznych oprávnených subjektov (I. J., K. C., Slovak Telekom, a.s., Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s.).

- účtovnej závierky účtovnej jednotky D&M Brokers Group s.r.o. zostavenej k 31.12.2024 súd konštatuje, že výsledkom hospodárenia bolo 0,- eur.

- z uznesenia Mestského súdu Košice, sp.zn. 75Csp/100/2025 – 46 zo dňa 29.05.2025 súd konštatuje, že totožné žalobkyne voči totožnému žalovanému podali návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorému súd vyhovel a zriadil v prospech žalobkyň záložné právo na finančných prostriedkoch nachádzajúcich sa na bankovom účte č. E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenom v Československej obchodnej banke, a.s., IČO: 36854140, so sídlom Žižkova 11, Bratislava, patriacemu žalovanému, a to do výšky pohľadávky 2.107,31 eur, priznanej žalobkyniam rozhodnutím Okresného súdu Trebišov sp.zn. 12Er/847/2012 zo dňa 25.04.2024 (výrok I.) a súčasne žalobkyniam proti žalovanému priznal súd nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). V danom prípade pritom žalobkyne navrhli nariadiť zabezpečovacie opatrenie z dôvodu priznaných trov konania vo výške 2.107,31 eur uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.04.2025.

4. Podľa § 343 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

5. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

6. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 151a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

11. Podľa § 151b ods. 1 OZ, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení

záložného práva na hnuiteľnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

12. Podľa § 151d ods. 1 OZ, záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec.

13. V predmetnom konaní sa žalobkyne návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáhajú zriadenia záložného práva na finančné prostriedky na bankovom účte žalovaného na zabezpečenie ich pohľadávky uplatnenej v tomto konaní (nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia), nakoľko sa domnievajú, že vzhľadom na ďalšie nesplnené záväzky žalovaného a jeho finančnú situáciu môže byť exekúcia ohrozená. Po preskúmaní návrhu žalobkyň, ako aj príloh návrhu, súd dospel k záveru, že návrh je dôvodný, žalobkyne osvedčili tvrdené skutočnosti a ich návrhu je potrebné vyhovieť.

14. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s §338 CSP). Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania bude namieste napríklad v prípade, ak v súdnom konaní bola v prospech veriteľa judikovaná pohľadávka, pričom majetok dlžníka je zaťažený skoršími záložnými právami a zároveň má veriteľ záujem vymôcť túto pohľadávku v exekučnom konaní (LÖWY, Alexandra. § 343 Podstata a charakter inštitútu zabezpečovacieho opatrenia. In: ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1299). V zmysle § 343 ods. 1 CSP však bude možné zabezpečovacie opatrenie nariadiť na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa len v prípade, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP je ten, kto požaduje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň je povinný opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že k dátumu konania a rozhodovania okresným súdom, je daná požiadavka kumulatívneho splnenia podmienok, za ktorých môže dôjsť k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia. Týmito podmienkami sú hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku (peňažnej pohľadávky veriteľa), uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú obavu, že exekúcia bude ohrozená, a napokon existencia spôsobilého predmetu záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty. Vzhľadom na potrebu kumulatívneho splnenia týchto podmienok je možné návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť len vtedy, ak sú tieto podmienky naplnené súčasne. Súd nenariaduje pojednávanie, rozhoduje bez vylúču strán sporu, resp. bez vykonania riadneho dokazovania, a to len na základe skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Súd vždy rozhoduje uznesením, pričom toto konanie nie je viazané na konanie vo veci samej.

15. Predmetné konanie sa začalo podaním žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. s poukazom na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 12Er/847/2012 uznesením zo dňa 14.02.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.03.2025, došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a rozhodcovský rozsudok je nulitný právny akt. Následne bol súdu doručený návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na účet žalovaného v banke z dôvodu jeho zlej finančnej situácie, dlhu voči štátu a nedosahovaniu zisku za posledné obdobia, ako aj z dôvodu, že žalovaný by podľa žalobkyň dobrovoľne neplnil ich pohľadávku.

16. Pre naplnenie prvej podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutná existencia pohľadávky veriteľa s tým, že táto nemusí byť v čase nariadenia zabezpečovacieho opatrenia ešte judikovaná s poukazom na § 344 v spojení s § 337 CSP, resp. už môže prebiehať konanie, v ktorom si veriteľ túto pohľadávku uplatnil. V tomto prípade už prebieha konanie o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú si žalobkyne žalobou uplatnili, a to vo výške 4.000,- eur pre každú žalobkyňu, t.j. spolu 8.000,- eur. Súd preto konštatuje, že táto podmienka je splnená, nakoľko žalobkyne podaním žaloby osvedčili existenciu nároku, ktorého ochrana podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadajú. Výška tohto nároku pritom súdu vplynula priamo zo žaloby

vo veci samej a aj keď nebola presne vyčíslená v petite návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd ju vzhľadom na zrejmy údaj zo žaloby tvoriacej súčasť súdneho spisu doplnil považujúc za nevyhnutné špecifikovať výšku sumy, ktorej sa zriadenie záložného práva bude týkať. Takto napriek tomu, že žalobkyne neúplne uviedli petít návrhu uvádzajúc „a to do výšky pohľadávky žalobcov uplatnenej v konaní o primerané finančné zadosťučinenie vedené Mestským súdom Košice pod sp.zn. 62Csp/154/2025“, súd pristúpil k doplneniu údajov o výške pohľadávky žalobkýň podľa žaloby majúcej na zreteli, že opačným postupom (odmietnutie návrhu) by došlo k prílišnému formalizmu pri posúdení petítu návrh. Informácia o výške pohľadávky žalobkýň je pritom v danom prípade nevyhnutným údajom vzhľadom na predmet zálohu (finančné prostriedky na účte v banke), nakoľko v prípade finančných prostriedkov prevyšujúcich pohľadávku žalobkýň, na tieto sa už záložné právo zriadené súdom vzťahovať nebude. Tu súd dáva do pozornosti závery uvedené v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Cob/93/2024 zo dňa 20.11.2024, podľa ktorých: „Z tohto osobitného predmetu záložného práva (pozn. súdu: finančné prostriedky na účte v banke) musí byť už v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvedená konkrétna výška finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte v banke, t.j. vymedzenie predmetu zálohu aj výškou peňažných prostriedkov, ktorá vo vzťahu k odporcovi predstavuje jeho pohľadávku voči banke, z dôvodu materiálnej vykonateľnosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, t.j. aby v prípade exekúcie, teda najneskôr v štádiu výkonu záložného práva, avšak nevyhnutne už aj v štádiu obmedzujúcom, kedy nie je umožnené z titulu zriadeného záložného práva majiteľovi účtu disponovať s finančnými prostriedkami, bolo jednoznačne určené s akou výškou finančných prostriedkov nachádzajúcich sa na účte v banke, nie je odporcovi povolené nakladať a ktorá bude následne podliehať prípadnej exekúcii pri výkone súdom zriadeného záložného práva.“

17. V súvislosti s existenciou obavy o úspešné vymożenie predmetnej pohľadávky žalobkyne poukázali na to, žalovaný už dlhodobo nevykazuje kladný výsledok hospodárenia, čo osvedčili predložením účtovnej závierky účtovnej jednotky D&M Brokers Group s.r.o. zostavenej k 31.12.2024, kde sa uvádza výsledok hospodárenia 0,- eur. Tiež poukázali na to, že voči žalovanému je evidovaná pohľadávka Finančného riaditeľstva SR, čo osvedčili predložením výpisu z portálu Finstat.sk k subjektu D&M Brokers group s.r.o., kde je evidovaná táto pohľadávka voči žalovanému vo výške 484,30 eur ako daňový nedoplatok s uvedeným dátumom 18.06.2025, a napokon sa tu uvádza, že žalovaný dosahuje od roku 2021 výsledok hospodárenia 0,- eur, predtým rok 2020 275,- eur, rok 2019 119,- eur, čo opäť osvedčuje skoršie tvrdenie o tom, že žalovaný za posledné obdobia zjavne nedosahuje zisk. Podľa súdu dlhy samotného spoločníka F. C. zrejme nebudú relevantné na osvedčenie obavy, že exekúcia voči žalovanému bude ohrozená, nakoľko sa jedná o osobu odlišnú od osoby žalovaného. V každom prípade je možné dať za pravdu tvrdeniam žalobkýň o tom, že takto opísaná hospodárska situácia žalovaného, zrejme bude svedčiť o existencii reálnej obavy o úspešné vymożenie ich pohľadávky. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právne závery uvedené v uznesení Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/112/2023 zo dňa 23.01.2024, v zmysle ktorých: „Z obsahu § 343 a ani zo žiadneho ďalšieho ustanovenia CSP nevyplýva záver v tom zmysle, že obava z ohrozenia budúcej exekúcie môže vzniknúť iba na základe nejakých konkrétnych úkonov žalovaného. Súd prvej inštancie celkom správne poukázal na skutočnosť, že pokiaľ by bolo možné zriadiť záložné právo až po realizácii úkonov žalovaného, tak by sa inštitút zabezpečenia peňažnej pohľadávky zriadením sudcovského záložného práva minul predpokladanému účinku. Uvedené vyplýva z jednoduchej dedukcie, že v čase rozhodovania o zriadení záložného práva až po vykonaní úkonov žalovaného (napríklad predaj, darovanie, zámena a podobne) by už žalovaný nemusel byť vlastníkom príslušných vecí, čo by malo za následok nemožnosť vydania navrhovaného sudcovského záložného práva. Z vyššie uvedeného je zjavné, že pri posudzovaní existencie obavy ohrozenia budúcej exekúcie je potrebné v každom jednom individuálnom prípade vychádzať z celkovej aktuálnej situácie ohľadom osoby žalovaného (hospodárske výsledky, finančná situácia, úverová záťaženosť, záťaženie majetku, existencia ďalších súdnych sporov a podobne) a nielen z toho, či žalovaný vykonal nejaké konkrétne úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku.“ Súd má za to, že celková aktuálna hospodárska situácia žalovaného jednoznačným spôsobom osvedčuje existenciu obavy, že exekúcia môže byť v danom prípade ohrozená.

18. Návrh žalobkýň smeruje k zriadeniu záložného práva na finančné prostriedky na účte v banke, ktoré sú spôsobilým predmetom zabezpečovacieho opatrenia. Vo všeobecnosti totiž platí, že predmetom právnych vzťahov sú veci, práva a iné majetkové hodnoty (§ 118 ods. 1 OZ). Predmety právnych vzťahov sú spôsobilým zálohom (predmetom záložného práva) za predpokladu, že sú prevoditeľné. Na prevoditeľnosti zálohu je totiž založený výkon záložného práva - speňazenie zálohu (TOMAŠOVIČ, M. § 151d [Záloh]. In: ŠTEVČEK, M. a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019,

s. 1272). Skutočnosť, že účet patrí žalovanému žalobkyne osvedčili predložením potvrdenia súdneho exekútora zo dňa 23.04.2025, kde súdny exekútor oznámil právnenému zástupcovi žalobkyň číslo účtu oprávneného, kde boli poukázané vymožené plnenia s uvedením, že sa jedná o číslo účtu oprávneného, t.j. žalovaného v tomto konaní.

19. Súd po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že žalobkyne v konaní osvedčili nimi tvrdené skutočnosti a preto súd ich návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel. Tu súd dáva do pozornosti právny názor vyjadrený v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 294/2020 zo dňa 04.08.2020, v zmysle ktorého: „Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa teda má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktne ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.“

20. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko sa v danom prípade nejedná o rozhodnutie, ktorým by sa konanie skončilo, o nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí tak, ako je to uvedené aj v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.